

Sygn. akt II K 313/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 sierpnia 2014r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Polikowska

Protokolant: Joanna Szmel

W obecności Prokuratora prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze Mariusza Rybaka

po rozpoznaniu w dniu: 13 czerwca 2014r. i 13 sierpnia 2014r.

s p r a w y :

1. **P. Z.**

syna B. i B. zd. D.

urodzonego w dniu (...) w L.

oskarżonego o to, że:

w dniu 14 lutego 2014 roku w J. przy ulicy (...), wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał środek odurzający w postaci 0,95 grama marihuany,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005r.

2. **J. P.**

syna T. i D. zd. Ś.

urodzonego w dniu (...) w J.

oskarżonego o to, że:

w dniu 14 lutego 2014 roku w J. przy ulicy (...), wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał środek odurzający w postaci 1,97 grama marihuany,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005r.

I. uznaje oskarżonego **P. Z.** winnym popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt 1 części wstępnej wyroku tj. występku z art. 62 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 62 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zastosowaniu art. 58 § 3 k.k. wymierza mu karę 100 /stu/ stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki na kwotę 10 /dziesięciu/ złotych;

II. uznaje oskarżonego **J. P.** winnym popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w pkt 2 części wstępnej wyroku tj. występku z art. 62 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 62 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy zastosowaniu art. 58 § 3 k.k. wymierza mu karę 200 /dwustu/ stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki na kwotę 10 /dziesięciu/ złotych;

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonym **P. Z.** i **J. P.** okresy zatrzymania w dniu 14 lutego 2014 r. przyjmując jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jako równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny;

IV. na podstawie art. 70 ust 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych opisanych w wykazie Drz 272/14;

V. na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 633 k.p.k. w zw. z art. 3 ust 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonych **P. Z.** i **J. P.** na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe po 1/2 części, w tym opłatę od oskarżonego **P. Z.** w kwocie 100 złotych zaś od oskarżonego **J. P.** w kwocie 200 złotych.

Sygn. akt. II K 313/14

UZASADNIENIE

W oparciu o całokształt materiału dowodowego zebrany w aktach sprawy i ujawniony w trakcie przewodu sądowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżeni **P. Z.** i **J. P.** w dniu 14 lutego 2014 r. w J. na ul. (...) byli legitymowani przez patrol Policji. Podczas legitymowania zachowywali się nerwowo. Zostali poddani przez funkcjonariuszy Policji przeszukaniu.

Dowód: zeznania świadka **P. B.** k. 44-46,

protokół przeszukania osoby k. 3-5, 11-13,

Oskarżony **P. Z.** w rękawie bluzy posiadał środek odurzający w postaci marihuany w ilości 0,95 grama.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego **P. Z.** k. 21-22, 51-52, 81-82,

zeznania świadka **P. B.** k. 44-46,

protokół użycia testera narkotykowego k. 14,

protokół użycia wagi k. 15-16,

Oskarżony **J. P.** w kieszeni kurtki posiadał środek odurzający w postaci marihuany w ilości 1,97 grama.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego **J. P.** k. 29-30, 53-54, 82,

zeznania świadka **P. B.** k. 44-46,

protokół użycia testera narkotykowego k. 7-8,

protokół użycia wagi k. 9,

Oskarżony **P. Z.** ma 25 lat, z zawodu jest kucharzem, pracuje dorywczo w restauracji (...) za wynagrodzeniem ok. 1.600 zł miesięcznie, nie posiada nikogo na utrzymaniu, nie posiada wartościowego majątku.

Oskarżony nie był karany sądownie.

Dowód: dane osobo - poznawcze oskarżonego k. 21-22, 81,

wywiad środowiskowy k. 95-97,

dane o karalności oskarżonego k. 89,

Oskarżony J. P. ma 24 lata, z zawodu jest barmanem, pracuje na podstawie umowy zlecenia w firmie (...) M. P. za wynagrodzeniem ok. 1.700 zł miesięcznie, nie posiada nikogo na utrzymaniu, nie posiada wartościowego majątku.

Oskarżony nie był karany sędownie.

Dowód: dane osobo - poznawcze oskarżonego k. 29-30, 81,

wywiad środowiskowy k. 92-93a,

dane o karalności oskarżonego k. 88,

Oskarżony P. Z. zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i przed Sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

W złożonych wyjaśnieniach przyznał, że w dniu 14 lutego 2014 r. posiadał środek odurzający w postaci marihuany. Wskazał, iż środek ten znalazł na parkingu marketu (...) w J.. Zaprzeczył, aby był uzależniony od narkotyków. Podał, że nigdy wcześniej nie miał kontaktu z narkotykami. Wiedział, że posiadanie narkotyków jest zabronione.

Również oskarżony J. P. zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i przed Sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

W złożonych wyjaśnieniach przyznał, że w dniu 14 lutego 2014 r. posiadał środek odurzający w postaci marihuany. Wskazał, iż środek ten znalazł pomiędzy K. Św. P. a Osiedlem (...) w J.. Zaprzeczył, aby był uzależniony od narkotyków.

Wyjaśnienia oskarżonych P. Z. i J. P. w zakresie posiadania przez każdego z nich w dniu 14 lutego 2014 r. środka odurzającego w postaci marihuany zasługują na przyznanie im waloru wiarygodności. Korespondują one bowiem z zeznaniami wiarygodnego świadka P. B., która uczestniczyła w patrolu, który dokonał zatrzymania oskarżonych na ul. (...) w J. celem wylegitymowania i który dokonał ich przeszukania oraz z dowodami z dokumentów, którym Sąd przydał walor wiarygodności, w postaci protokołów przeszukania osób oskarżonych, protokołów użycia testera narkotykowego oraz protokołów użycia wagi. Wskazane dowody wzajemnie ze sobą korespondują dając obraz okoliczności, w jakich oskarżeni P. Z. i J. P. zostali wylegitymowani przez funkcjonariuszy Policji, ujawniono przy nich środki odurzające, a także jakiego rodzaju to były środki odurzające i w jakich ilościach. Sąd nie znalazł jakichkolwiek obiektywnych podstaw, aby kwestionować wiarygodność wskazanych dowodów.

Walor wiarygodności Sąd przydał także pozostałym dowodom z dokumentów zgromadzonym w niniejszej sprawie. Brak było bowiem powodów, aby podważać ich wiarygodność.

W ocenie Sądu, nie ma żadnej wątpliwości, że oskarżony P. Z. w dniu 14 lutego 2014 r. poprzez posiadanie środka odurzającego w postaci marihuany, w ilości 0,95 grama swoim zachowaniem wypełnił znamiona występku z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Nie ma też żadnych wątpliwości, iż oskarżony J. P. w dniu 14 lutego 2014 r. poprzez posiadanie środka odurzającego w postaci marihuany, w ilości 1,97 grama swoim zachowaniem wypełnił znamiona występku z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Posiadaniem środka odurzającego lub substancji psychotropowej w rozumieniu art. 62 ustawy 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii jest każde władanie takim środkiem lub substancją, a więc także związane z jego użyciem lub zamiarem użycia (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 marca 2013 r. V KK 425/12 LEX nr 1293872).

Oskarżeni P. Z. i J. P. byli w pełni świadomi tego, iż substancja, którą posiadał każdy z nich w tym dniu, jest środkiem odurzającym – marihuaną. P. Z. wskazał, iż zamierzał użyć posiadany narkotyk. J. P. zaś przyznał, że wcześniej miał już kontakt z narkotykami – był częstowany. Przyznał wprost, iż miał świadomość, że jest to substancja zabroniona.

Wina zarówno oskarżonego P. Z. jak i J. P. nie budzi wątpliwości. Wobec oskarżonych nie zachodziły jakiegokolwiek okoliczności, które mogłyby wyłączać ich winę lub wpływać na jej umniejszenie.

Zarówno oskarżony P. Z. jak i oskarżony J. P. działali umyślnie z zamiarem bezpośrednim. Każdy z oskarżonych wiedział, iż posiada przy sobie środek odurzający oraz że nie powinien posiadać przy sobie takiego środka bowiem jest to zabronione. Poza wyjaśnieniami oskarżonych jednoznacznie wskazują na to także zeznania świadka P. B., z których wynika, iż na widok policyjnego radiowozu oskarżeni zaczęli nerwowo się zachowywać, chować coś do kieszeni, a także miejsca, gdzie w ubiorze oskarżonych funkcjonariusze Policji podczas przeszukania ujawnili środki odurzające.

Spoleczna szkodliwość zachowania każdego z oskarżonych, zdaniem Sądu, była znaczna, ale nie nadmierna. Zgodnie z art. 115 § 2 k.k. przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości bierze się pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiar wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Na ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu każdego z oskarżonych wpływa przede wszystkim sposób i okoliczności popełnienia tego czynu. Oskarżony P. Z. posiadał ukrytą w rękawie bluzy taką ilość środka odurzającego, z której można uzyskać około 10 porcji konsumpcyjnych. Oskarżony J. P. zaś posiadał w kieszeni kurtki taką ilość środka odurzającego, z której można uzyskać około 20 porcji konsumpcyjnych. Ani P. Z. ani J. P. jak podali, nie są uzależnieni od środków odurzających. Inaczej bowiem należałoby oceniać stopień społecznej szkodliwości czynu każdego z oskarżonych, gdyby byli oni uzależnieni od środków odurzających.

Sąd nie dopatrzyl się okoliczności obciążających wobec oskarżonych

Jako okoliczność łagodzącą Sąd zaliczył tak oskarżonemu P. Z. jak i oskarżonemu J. P. dotychczasową niekaralność oraz przyznanie się do popełnienia zarzucanego czynu. Sąd miał na uwadze także pozytywne opinie kuratora o oskarżonych.

Przy wymiarze kary tak oskarżonemu P. Z. jak i oskarżonemu J. P. Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 § 1 i 2 kk. Jako współmierną do stopnia zawinienia oraz społecznej szkodliwości:

- czynu oskarżonego P. Z. Sąd wymierzył mu przy zastosowaniu art. 58 § 3 k.k. karę 100 stawek dziennych grzywny liczonych po 10 złotych każda zaś

- czynu oskarżonego J. P. Sąd wymierzył mu przy zastosowaniu art. 58 § 3 k.k. karę 200 stawek dziennych grzywny liczonych po 10 złotych każda.

Ustalając wysokość stawki dziennej, Sąd wziął pod rozwagę zgodnie ze wskazaniem zawartymi w art. 33 § 3 k.k. warunki osobiste każdego z oskarżonych, jak również ich stosunki majątkowe oraz możliwości zarobkowe, na tej podstawie ustalając wysokość jednej stawki dziennej na poziomie 10 (dziesięciu) złotych. Oskarżony P. Z. z pracy w restauracji (...) uzyskuje dochód w wysokości ok. 1.600 zł miesięcznie, nie posiada wartościowego majątku zaś oskarżony J. P. z pracy na podstawie umowy zlecenia w firmie (...) M. P. uzyskuje dochód w wysokości ok. 1.700 zł miesięcznie, nie posiada wartościowego majątku. Zatem tak określona stawka dzienna odpowiada sytuacji majątkowej i możliwościom zarobkowym każdego z oskarżonych.

Kary wymierzone oskarżonym P. Z. i J. P. w niniejszej sprawie w tym wymiarze winny uświadomić każdemu z oskarżonych naganność jego postępowania oraz wdrożyć ich do przestrzegania norm społecznych. Natomiast w zakresie prewencji generalnej, rozstrzygnięcia te zaspokoją społeczne poczucie sprawiedliwości i będą pozytywnie kształtować świadomość prawną społeczeństwa.

Z uwagi na to, iż uznano za dowody rzeczowe środki odurzające, które posiadał każdy z oskarżonych i dowody te przekazano do dyspozycji Sądu (Drz 272/14), Sąd orzekł przepadek tych dowodów na rzecz Skarbu Państwa w oparciu o treść art. 70 ust. 2 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Powołany przepis pozwala na

orzeczenie przepadku środka odurzającego lub substancji psychotropowej w razie skazania za przestępstwo z art. 62 w/w ustawy.

Oskarżony P. Z. ma 25 lat, z zawodu jest kucharzem, pracuje w restauracji (...) za wynagrodzeniem ok. 1.600 zł miesięcznie, nie posiada nikogo na utrzymaniu, nie posiada wartościowego majątku. Oskarżony J. P. zaś ma 24 lata, z zawodu jest barmanem, pracuje na podstawie umowy zlecenia w firmie (...) M. P. za wynagrodzeniem ok. 1.700 zł miesięcznie, nie posiada nikogo na utrzymaniu, nie posiada wartościowego majątku. Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe po 1/2 części, w tym wymierzył im opłaty - P. Z. w kwocie 100 zł i J. P. w kwocie 200 zł. Z uwagi na wysokość osiągniętych dochodów uiszczenie przez każdego z oskarżonych kosztów sądowych nie będzie zbyt uciążliwe.